Sällskapet

San Micheles Vänner

På toppen av Monte Barbarossa i den gamla sjörövarborgen ligger den svensk-italienska fågelstationen. Högt ovanför San Michele med en hänförande utsikt 405 meter över Neapelgolfen. I bakgrunden vulkanen Vesuvius.

Tuschteckning av Gunnar Brusewitz, den 21 april 1986.

Medlemsblad 6 januari 2001

Ledaren

Lavanda, Salvia

I Foresterians ombonade bibliotek på San Michele är det numera lätt att hitta även svårtillgängliga skrifter. Av dem lär man sig mycket, inte minst om grannkommunernas liv och leverne. Under medeltiden drog den berömda medicinska högskolan i Salerno till sig studenter från hela den då kända världen. Tillbaka förde de utexaminerade läkarna med sig läroböcker, plantor och frön som behövdes för medicineringen. Salernoskolans mest citerade läkemedelsbok var Circa instans, så benämnd efter inledningsorden.

San Micheles gästlägenheter bär fantasifulla, eggande namn, de flesta är hämtade från växternas värld. Till dem hör Lavendel (Lavanda) och Salvia. Båda namnen har stor tyngd i Circa instans. Halvbusken Lavendel förförde och botade. Den likaledes lågväxande Salviabusken helade och förnyade. "Det bästa på jorden är kvinnor och väldofter" var ett sinneshöjande talesätt. Lavendeloljan blev ett "mäktigt vapen i kärlekens tjänst".

Men inte ens kärleken kunde förhindra olika sjukdomar. Lavendel blev, ibland i blandning med annat, ett läkemedel mot det mesta från väderspänningar, brännsår och insektsbett till migrän, hjärtrubbningar och sinnessjukdom. När Lavendel inte hjälpte tog man Salvia som "var ett verksamt medel mot människans mesta elände". Salvia doserades enligt särskilda recept för tjugosju olika sjukdomar. Mytbildningen var livaktig. När Jungfru Maria flydde med Jesusbarnet undan Herodes knektar, gömde Salvian dem i ett kritiskt läge. När faran var över sa Maria till Salvian; "från och med nu och i all evighet skall du vara människans älskliga växt och rädda dem från döden, som du räddade mitt barn". Salvian sägs vara förebilden till judarnas sjuarmade ljusstake som i sin tur hade Gud själv som designer. På Sinai berg gav Herren Gud profeten Moses mycket detaljerade föreskrifter om hur tabernaklet, skådebrödsbordet och ljusstaken skulle se ut. Om man vinklar två salviagrenar framträder ljusstaken i alla dessa detaljer ända till knopparna och enligt Guds ordagranna beskrivning i 2.Mos.25:31 och 37:17.

Och så här talar Circa instans:

"Varför skall människan dö,
i vars trädgård salvia växer? Emot
dödens makt
finns ej något trädgårdsmedel.
Men salvian nerverna stärker,
Avlägsnar händernas darrning. Med dess
hjälp förjagas
Den häftigt brännande febern".

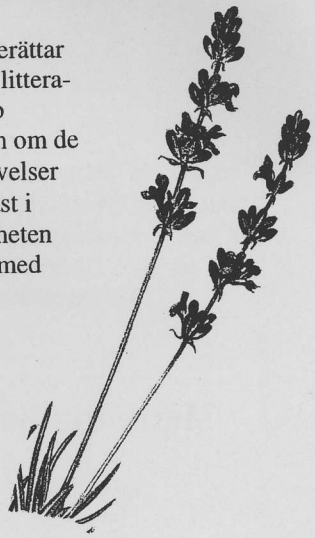

På sidan 2 berättar professorn i litteraturvetenskap Anders Palm om de sinnesupplevelser en nutida gäst i Salvialägenheten kan få vara med om.

Styrelsen

Utsikt från Salvia

Av Anders Palm

Nästan som på taket till Villa San Michele, nära himlen svävar en liten bostad som kallas Salvia. Man kan smaka sakta på ordet – Salvia – och känna en doft från dess ursprungliga betydelse, vägen till läkedom, välbefinnande. Redan i den antika myten om Orfeus figurerar Salvia som hälsoört, och själva ordet är närbesläktat med det latinska språkets vanligaste hälsningsfras – Salve! – var hälsad, var välkommen.

Det är så man känner sig när man som gäst stiger över tröskeln till forskarbostaden högst upp i den fristad för skapande verksamhet som heter Villa San Michele. Salvia är allt – har allt – man behöver: ett litet kök och två små rum. Lägenheten omges av terrasser i tre väderstreck. Frukostterrassen vetter åt villan och soluppgången, som liksom rinner ner från berget Barbarossa, förmiddagsterrassen åt kökträdgården och Ateljén, och eftermiddags- och kvällsterrassen ut över pinjekronor, tegeltak och den vidaste havshorisont som skådats, med Ischias välvda bergsbåge som en mörk hägring i en rymd av blått och guld.

Salvia ligger där fridfullt och stilla. Där kan forskaren njuta ett ostört arbete eller en produktiv vila när som helst på dagen, ute eller inne, i sol eller skugga. Turistbruset från Viale Axel Munthe eller från visningarna i villans trädgård når inte riktigt hit upp, ens när det är som störst tillströmning. Istället sitter man som i en oändlig fågelbur: allt ens arbete från gryning till solnedgång är ackompanjerat av fågelsång, intensivast under morgonpasset 6-8, vackrast under den korta blå timmen, när näktergalarna står för huvudstämman i kvällsserenaden. Om vädret tillåter – och det gör det för det mesta – kan alla måltider intas ”terrasserat”. Solljuset gör alltid matens färger vackrare och vinet nästan så skimrande som havet.

Arbetsplatsen inomhus är ett litet blått skrivbord med en lika blå bokhylla – båda är samstämda med himlen därutanför – husets hjärncentral vid fönstret med plats för dator och skrivare och det medhavda minibiblioteket. När tankarna går i stå, väntar utsikten med sina drömmerier från terrassdörrens fönster, där himmel och hav flyter samman i ständigt skiftande konstellationer – vattnets rörelser och molnens – solens ljus, stjärnorna och månens – allt är egentligen ett vackert men mycket nyckfullt regisserat himlaspel alla tider på dygnet.

Så sovrummet – där det saknas fönster direkt mot solen för att bevara svalkan bakom den halvmetertjocka stenväggen. Sängen vänder sig mot en trälucka i väggmuren. När luckan öppnas ser man genom en fastmurad glasruta rakt ut i det blå, som kan vara himmel eller hav, eller bådadera. Denna lucka i lägenhetens sovkajuta, ut mot det fria lufthavet, är en praktisk installation som ger ett behagligt ljus för den nymornade men samtidigt en konstruktion med symbolisk innebörd: denna bostad med sin arbetscell och sin sovcell kan överallt öppnas mot det solljus som den bländade och förblindade Axel Munthe trots sitt öde såg som det mest gudagivna himlatecknet.

Dagens flyttfågelforskning på Capri

av Christian Hjort

När den svenska flyttfågelforskningen efter några års uppehåll återupptogs 1986 var det i regi av Ottenby Fågelstation på Öland och med dess mångårige chef Jan Pettersson som ansvarig (Pettersson 1986). De första åren bedrevs arbetet uppe i Castello Barbarossa ihop med den italienska fågelskyddsorganisationen LIPU. Under senare år har vi samarbetat direkt med den italienska ringmärkningscentralen i Bologna, med Fernando Spina som chef och med Alessandro Montemaggiori som ansvarig på Capri. Arbetet på Capri har ingått i det stora italienska ringmärkningsprogrammet "Progetto Piccole Isole", som under ca en månad varje vår genomförs på ett antal småöar utanför de italienska kusterna.

Några år efter nystarten av den svenska verksamheten därnere publicerades den s k "Gula Rapporten", en sammanställning av fångstdata och återfynd från hela perioden sedan starten 1956 och till och med 1990 (Pettersson m fl 1990). I det arbetet illustrerades också tågordningen (tidpunkten för passagen av olika arter, samt för olika köns- och åldersgrupper) under vårsträcket. För många arter redovisades också översikter av insamlade biometriska data, t ex olika mått (bl a vinglängder), fåglarnas vikter och deras fettgrader. Det senare, en visuell skattning enligt en 7-gradig skala, visar hur mycket fett (=bränsle) de har kvar efter den långa resan över Sahara och Medelhavet. Dessa biometriska data, samt informationen om tågordningen, baserades dock enbart på material från åren 1986-1990, vilket insamlats enligt ett modernare och mer enhetligt koncept än under den "gamla tiden".

Det har på senare år också gjorts orienteringsförsök med vissa arter, för att få ökad information om i vilken riktning de är på väg. Ringmärkningsåterfynden är ju så få att de för många arter dessvärre endast ger en grov och delvis slumpartad kunskap om sträckvägar, häckplatser och vinterkvarter. Orienteringsförsöken tillgår så att ett mindre antal infångade fåglar i kvällningen placeras i en särskild slags bur, vari registreras i vilka ritningar de rör sig. Normalt rör de sig nämligen (hoppar) i huvudsak åt det håll de tänker flytta. Man kan på det här viset också studera fåglarnas utnyttjande av Jordens magnetfält för orienteringen. Om man på konstgjord väg vrider magnetfältet runt burarna ändrar fåglarna nämligen i stor utsträckning också sin registrerade "flygriktning".

Numera mest fältarbete på hösten

Från och med 1994 övergick vi från Sveriges och Ottenbys sida till att arbeta på hösten på Capri, vilket då inte gjorts på nästan 30 år (Jonzén 1995). Höststräcket över Medelhavet är nämligen mycket sämre dokumenterat än det numera relativt välstuderade vårsträcket. Våren tar våra italienska kolleger idag helt och hållet hand om, även på Capri, allt som en del av deras ovan omtalade öprojekt.

Höststräcket inleds i augusti månad, delvis faktiskt redan sent i juli. Först är

det en del rent mediterrana arter, som rödstrupig sångare och medelhavsstenskvätta, som börjar lämna det alltmer uttorkade Medelhavsområdet för rikare födosöksområden söder om Sahara, där regnperioden då går mot sitt slut och det finns mycket att äta. Stora mängder seglare ("tornsvalor") flyttar också söderut då. Sedan följer efterhand övriga tropikflyttare, arter som alla övervintrar i Afrika söder om Sahara, ofta långt söder om Sahara – t ex trädpiplärkor, lövsångare, trädgårdssångare och svartvita flugsnappare. En del rovfåglar flyttar också söderut över Capri (Jonzén & Pettersson 1999). Kring mitten av oktober har "kön" av tropikflyttarna passerat och nu börjar istället vintergästerna från norr anlända. Många nordiska rödhakar övervintrar på Capri, där deras välbekanta sång från oktober och framåt hörs från vingårdar och skogsdungar. De håller nämligen revir (territorier) även på vintern, en effekt av konkurrensen om maten, och sången annonserar att vingården redan är upptagen över vintern.

Flyttningsstråket Ottenby – Capri – Tchadsjön

Kring mitten av 1990-talet startade European Science Foundation (ESF) i Strasbourg (en samorganisation av europeiska nationella forskningsråd) ett forskningsprogram kring fågelflyttningen mellan häckplatserna i Europa och vinterkvarteren i Afrika. Ottenby Fågelstation och Capri ingick från början i detta program, och vårt folk arbetade också under tre vårar i Gambia. Som en uppföljning av detta ESF projekt driver vi för närvarande en fågelstation i nordöstligaste Nigeria, vid Tchadsjön, bl a ihop med tyskar och italienare. Tchadsjön ligger rakt söder om Capri och många av de fåglar som på vårarna laddar upp därnere inför ökenpassagen, bl a genom att äta sig feta på bär från saltbusken (*Salvadora persica*), passerar norrut via Italien. Även om vi vet att slutstationen (häckplatserna) för många av dem som passerar Capri ligger något öster om Östersjön, så visar återfynden att det också är en del Skandinaviska fåglar involverade.

Vi och våra italienska kolleger studerar alltså hela vårsträcksförloppet för många arter, från startpunkten i Afrika, med en kontroll ungefär halvvägs upp till Skandinavien (på Capri, dit fåglarna anländer direkt efter den krävande passagen över Sahara och Medelhavet), samt på en plats nära målområdet, vid Ottenby. Detta lär oss mycket om sträckets hastighet för olika arter, och för olika köns- och åldersgrupper. Hanarna, särskilt gamla hanar, drar t ex på mer än honor och yngre fåglar, för att komma snabbt fram och muta in de bästa häckningsplatserna. Vi ökar också vår kunskap om energiåtgången, under t ex den långa passagen utan mat eller vatten över Sahara, och ofta direkt vidare över Medelhavet. En lövsångare kan troligtvis flyga 3000 km utan att "tanka". Dessa empiriska fältstudier kombineras också med rena "laboratorieförsök", där fåglar flyger under helt kontrollerade förhållanden (vad gäller energiåtgång, vindstyrka mm) i en s k Vindtunnel vid Lunds Universitet.

Arbetet på Capri om höstarna ger oss information om "take-off" tider och "bränslestatus" inför sträcket söderut

över Medelhavet och öknen, hos de fåglar vi några veckor senare möter nere vid Tchadsjön. Därnere rastar de och äter upp sig under några veckor, innan de i många fall fortsätter mot vinterkvarter ännu längre söderut i Afrika. Det finns t ex flera återfynd av Caprimärkta grå flugsnappare och trädgårdssångare ända nere från Kongo, och en del av de svalor som brukar slå några varv runt Barbarossaborgen på sin väg söderut flyttar säkert ännu längre.

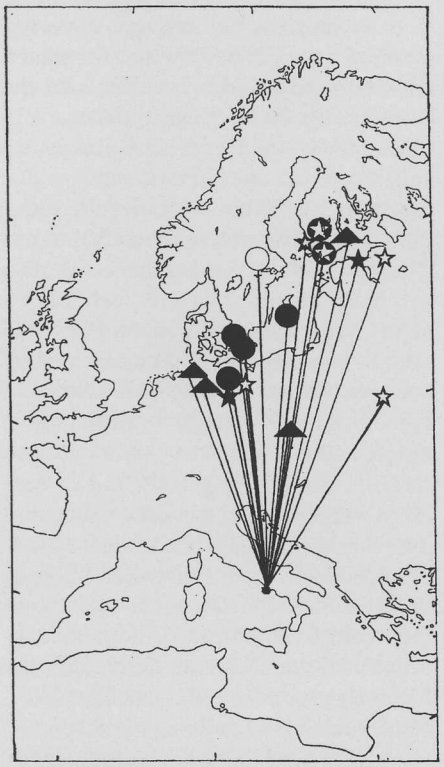

Några fågelarter som ringmärkts på Capri 1956—81 med sommaråterfynd i Östersjöområdet. Fylld svart ring = lövsångare, ofylld ring = grönsångare, fylld ring med stjärna = grå flugsnappare, svart triangel = härmsångare, fylld stjärna = rödstjärt samt ofylld stjärna = törnsångare.

Inte bara fåglarna flyttar

Vissa vårdagar, t ex, när svalorna sträcker förbi som bäst i maj, kan Barbarossaborgen plötsligt vara helt omsvärmad av fjärilar, av hundratals amiraler och tistelfjärilar. De är på väg norrut från Afrika och Sicilien, utnyttjande de varma sydliga vindarna. På våren är de oftast magra efter flyttningen över havet, d v s de har tunn bakkropp, medan dem man fångar på hösten, i september och oktober, istället har välmatade, feta bakkroppar. Fulltankade inför resan söderut!

Även några arter trollsländor flyttar förbi Capri, åtminstone vissa år. Den vandrade mosaiksländan kommer som de flesta av fåglarna då från långt söder om Sahara, och enstaka exemplar har nått ända upp till Ottenby! Vissa år är de fruktade ökengräshopporna – Egyptens gissel enligt Bibeln – inte heller direkt ovanliga på Capri. Vi hittar dem ibland hängande i våra fångstnät.

Fågelmuséet Olivetum

Mer om fågelflyttningen och dess historiska bakgrund på Capri, t ex om vaktelfångstens ekonomiska betydelse, och även om Capris fjärilar, kan man lära sig i fågelmuséet Olivetum, beläget i Villa San Micheles trädgård. Muséet var en idé av förre San Michele-intendenten Levente Erdeös, som också ritade grundskissen till huset och sedan, i samarbete med fågelstationen, Riksutställningar och konstnären Bengt Böckman tog fram utställningen. Muséet fick faktiskt ett fint italienskt kulturpris strax efter det hade öppnats!

Litteratur
Pettersson, J. 1986. Åter svensk flyttfågelforskning på Capri i Italien. *Vår Fågelvärld 45, 455-462.*

Pettersson, J., Hjort, C,. Gezelius, L. & Johansson, J. 1990. *Spring Migration of Birds on Capri.* Ottenby Fågelstation, Degerhamn, 114 sid.

Jonzén, N. 1995. Höstflyttning på Capri. *Calidris 24, 5-7.*

Jonzén, N. & Pettersson, J. 1999. Autumn migration of raptors on Capri. *Avocetta 23,*65-72.

Christian Hjort är sekreterare i Sveriges Ornitologiska Förenings Ottenby-kommitté och ansvarig för Ottenby Fågelstations utlandsverksamhet, inklusive arbetet på Capri. Till vardags geolog, specialiserad på Polartrakternas glaciations- och klimathistoria.

Fågelteckningarna är av Vesa Jussila

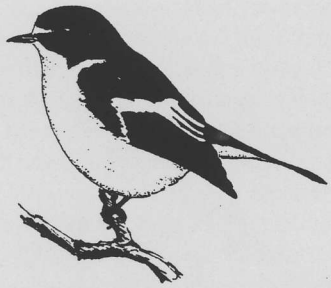

Den svartvita flugsnapparen flyttar över Capri både vår och höst. Närmare 6000 har ringmärkts (1956-90) men endast sju återfynd har rapporterats.

Tröjan i trädets klyka

av Mia Berner

När han har jobbat nån timme i berget
slänger han tröjan från sig
precis så att den fastnar i trädets klyka
Visst är här regnigt och blåsigt
nästan för jämnan nu när här råder vinter
som de kallar det nere i byn
Men inte är här väl kallt ändå
denna novembermånad på ön.
Och inte har mannen som hugger i berget
skänkt en tanke åt vad som händer
när jag står i trappan och ser vad jag ser.
Att tröjan är lila och hänger i ett olivträd.

En stöt av lycka åt färgernas kontrastspel
korgarna med jord och sand, och spaden
som vilar mot trädet, formad som ett hjärta

Hans uppgift är att hugga och gräva
en kavitet i berget, ge plats för en cistern
Min att observera:

Tröjan i solblekt mellanmörkt lila
är vacker där den hänger
i trädklykans gråsilverskimmer

Basta còsi!

Mia Berner är författare, översättare och kulturjournalist.

...osynliga änglakörer...

Om den mörka månaden november säger Bondepraktikan:

- Och vilja gåsen med Mårten äta.
Helgon alle komma med mycken glädje.
Brixius Biskop skänker vin,
och beder till gäst Mariam sin, -

I denna månad, närmare bestämt den femtonde, hade den kände kyrkoorganisten och vår värderade medlem Per Thunarf bjudit Vännerna till Klara Kyrka som ligger ett stenkast från Stockholms central. Per förde oss tillbaka genom seklerna, berättade och spelade. Vid sin sida hade han hustru Ann-Kristina som omtänksam värdinna.

På den nuvarande kyrkogården med sina skaldegravar och benhuslängor låg, innan Gustav Vasa möblerade om, klarissinornas nunnekloster. Guds speleman, den helige Franciscus av Assisi hade skrivit klosterreglerna. Magnus Ladulås dotter Rikissa var en av de berömda abbedissorna. Åren har utplånat det mesta men den nuvarande kyrkan räknar byggelement från 1500-talet. Agi Lindegrens orgelläktare tillhör de senare attraktionerna liksom Olle Hjortbergs valv- och takmålningar.

Orgelns djupaste pedalstämma, kontrabasen 32´ har pipor från 1761. Carl Jonas Love Almqvist berättar om den odöpta Tintomaras första besök i Klara kyrka. Man kan tänka sig Per vid orgeln: "Predikan var slutad och orgelns mäktiga, fullstämmiga toner, svävade i osynliga änglakörer omkring i kyrkans höga valv, sänkte sig ned till åhörarna och ingingo varmt i deras hjärtan".

Samma kan sägas om Pers italienska konsert. Den italienska musikens hissnande djup och svindlande himmelsfärder överväldigade oss från orgelvirtuosen Enrico Bossi över Vincenzo Petrali och Remo Giazotti till den röde prästen Antonio Vivaldi som bl a i sina över fyra hundra "konserter" gett ton och stämma åt människolivets väldiga register av kval och sällhet.

Det från Capri inresta tidigare intendentparet Marilù och Levente Erdeös fick möta gamla medarbetare och gäster. Det var ett kärt återseende. Och alla Vänner hade anledning påminna sig att i denna kyrka, S:ta Clara kyrka av Assisi, vigdes den 24 november 1880 den knappt 23-årige Axel Munthe med den 19-åriga apotekardottern Ultima Hornberg från Örnsköldsvik. Till svensexan hade Carl Larsson förevigat olika eskapader hämtade från brudgummens tidigare liv.

Nog var det en oförglömlig kväll alltid som Per och Ann-Kristina så generöst bjöd på.

Gideon Gerhardsson

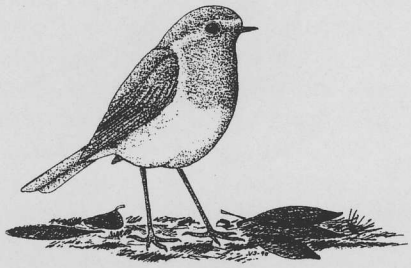

Många nordiska rödhakar övervintrar på Capri, där deras välbekanta sång från oktober och framåt hörs från vingårdar och skogsdungar.

Att samla på erövringar

av Gideon Gerhardsson

Vännernas septembermöte på Italienska kulturhuset fyllde stora hörsalen. Författaren och forskaren Bengt Jangfeldt berättade om Drömmen om San Michele (Bonniers 2000), sin och stjärnfotografen Ingalill Snitts nya gemensamma bok. Det är en andlöst vacker volym där text och bild ingått en eskalerande symbios. Bengt Jangfeldt blev Augustpristagare 1998 för boken Svenska vägar till S:t Petersburg. För den nya boken har han bl a tilldelats Widdingpriset. Den är ett elegant exempel på hans förmåga att levandegöra historiska skeenden och tränga under skinnet på aktörerna. Spaltmil har skrivits om Axel Munthe, men Jangfeldt visar att mycket återstår. Framförallt gäller det drivkrafterna. Munthes omfattande korrespondens blir viktigt basmaterial i Jangfeldts kommande bok om människan Axel Munthe.

Den klippa Axel Munthe med begränsad framgång försökte bryta sig ur var en existentiell känsla av ofrihet. Den förklarar många av hans ungdoms oväntade infall och hans mannaålders mera sofistikerade manifestationer. Tidigt upptäckte han den karismatiska, ibland demoniska, makt han hade över andra: "Jag har där ett vapen i min hand men det är inte utan att det ibland oroar mig själv". Återkommande depressioner kunde förskjuta tyngdpunkten både i hans självupptagna hypokondrier och i hans självutgivande plikter. Spänningsfältet mellan ofrihet och makt gör sig alltid påmint i de roller han gestaltade. Ett av Munthes språkrör är åsnan Rosita som är fast i ett tröstlöst åsneliv där resignation och förakt växlar. I läkarrollen är patientens underkastelse avgörande för den medicinska framgången. Den största tillfredsställelsen ger honom alla sorters erövringar: konkurrenter, kvinnor, ting. Han är glad över sönernas militära framgångar men det är känslan av eget ägarskap som gör honom stolt. Munthe kunde känna ett stort medlidande med både djur och människor men i den ordningsföljden. I motsatsernas spel utnyttjade han skickligt framkomstvägarna. Stora pengar rann genom hans händer. Men han var noga med att göra rätt för sig. Under sina år på Kungliga slottet betalade han en ordentlig månadshyra.

Med Bengt Jangfeldts texter som nycklar kan man göra stimulerande nya upptäckter i de dimmor och töcken Munthe avsiktligt dolde sig i. Den mytiske Axel Munthe var makalöst framgångsrik men innerst inne ensam, disharmonisk, olycklig. Själv kunde han beskriva sig som det oinfriade löftet, en som kunde ha blivit.

Den grå flugsnapparen övervintrar i tropiska Afrika. Vårsträcket mot norr kulminerar i mitten av maj. Drygt 10 000 har ringmärkts på Capri 1956 - 90.

San Michele 15-01-2001

I många av de gratulationsbrev som jag fick i samband med att vi fick ett nytt treårsmandat som intendentpar på San Michele stod det att i första hand var stiftelsen att gratulera till detta. Och först i andra hand vi. Det var onekligen ett trevligt sätt att se på saken. Eftersom det var ganska många som skrev så känner vi oss smickrade, Alessandro och jag.

Vi har inte för avsikt att minska tempot och hoppas att få mycket gjort innan vi i oktober 2004 packar ihop våra pinaler. Arbetsuppgifter saknas minsann inte på det här stället, det vet ni alla som varit här och fått lite inblick i hur vi lever. På vintern tror jag alltid att det skall bli lite lugnare och att jag skall få ro att läsa lite av de dokument som finns i vårt arkiv och som jag aldrig får tid att fördjupa mig i. Men det ser inte ut att bli så den här vintern heller. Så jag hoppas redan på nästa.

Till nyår fick vi besök av Axel Munthes barnbarnsbarn, han var döpt till Turi efter lappen i "Boken om San Michele". En ung man som var otroligt lik sin farfarsfar. Ja vi ser alla ut så här i familjen, sa Turi, hos oss spelar mödernet inte så stor roll för utseendet. Alla karlar Munthe blir likadana oberoende av moderskap.

Det var som att gå runt med en Axel Munthe på vandringsstråken här på ön, kul, väldigt kul också för att Turi visade sig trots sina unga år – 24 år – vara mycket kunnig i familjefrågor.

Innan vårsäsongen sätter igång ordentligt hoppas jag att vi har fått ner den första av de sammanlagt sju fåglar i Olivetum-paviljongen som bör bytas ut. Vi vill inte ha några uppstoppade fåglar till utställningen för de väcker mycket otrevliga kommentarer från djurälskande besökare.

Vi fick i höstas "brunnspengarna" från Hildasholms trädgårdsmästare. Brunnspengarna blev första grundplåten i detta projekt som även Vänföreningen har lovat att bistå oss med. Vi skall låta alla de uppstoppade fåglarna i Olivetum bytas ut mot fåglar av trä. Det finns redan några snidade fåglar i paviljongen, men inte de små, de är alla uppstoppade. Och lite illa medfarna. Fågelsnidaren som vi har funnit genom Christian Hjorts förmedling heter Jan Jägsell och bor i Nässjö.

Vi tackar Hildasholm och Vänföreningen och säger att det finns nog plats för någon annan att stoppa in en slant. Vi har nu pengar till tre fåglar, men vill byta ut sju.

När detta skrivs skiner en underbar sol. Vincenzo beskär vingården utanför mitt fönster, vi har just klarat oss igenom en fruktansvärd storm med båtstopp under ett dygn, inga tidningar, massor med nedfallna pinjekottar och smärre grenar i trädgården, men inga skador. Vinden kom från norr och den är inte farlig som "lebeccion" som förstörde så mycket förra vintern. Men jag kan lova er att det verkade näst intill konstigt att sfinxen kunde sitta kvar, så hårt drog vinden på den sidan. Och regnet mot muren piskades uppåt. Det ni, regn nerifrån och upp det kan man nog inte vara med om på många ställen. Men på San Michele, ja.

Ann-Marie Bjälkander

Välkomna till vännernas sammankomster våren 2001

6 MARS

Il Punto, Riddargatan 28, (observera tiden) 19.00
Författaren Folke Isaksson berättar för oss. Ämnet är: **"Med anteckningsboken i handen på resor och vid skrivbordet".**
Buffé inkl. bordsvatten ingår, ev. vin medtages för den som så önskar.
Kostnad 140:-

Anmälan om deltagande senast en vecka före mötet till
Maj Hagetoft. Telefon/fax: 38 74 38

17 APRIL

Årsmöte
Italienska Kulturinstitutet, Gärdesgatan 14, (observera tiden) 19.00.
Vännernas stipendiat violinisten Anders Lagerqvist och pianisten Michael Engström spelar bl a Faure, Sgambati och Debussy.

Italiensk buffé inkl. bordsvatten, ev. vin medtages dock ej rött. Kostnad 140:-
Rött vin vill man undvika på Institutet eftersom fläckar på det vita marmorgolvet är svåra att få bort.

Anmälan sker som vanligt en vecka före mötet till Maj Hagetoft.

Det kommer inte att skickas ut någon ytterligare inbjudan, därför ber vi dig att anteckna mötena i almanackan redan nu.

Betalning sker vi ankomst till bägge mötena.

B Föreningspost

SÄLLSKAPETS STYRELSE FRAM TILL ÅRSMÖTET ÅR 2001

Barbro Löfgren	ordförande	08 - 661 45 82
Agneta Nordgren	vice ordförande	08 - 611 44 61
Maj Hagetoft	sekreterare	08 - 38 74 38 (även fax)
Hans Engman	kassör	08 - 765 12 34
Gideon Gerhardsson		08 - 84 18 85 (även fax)
Ingvar Holm		0414 - 240 00
Yvonne Frykberg		08 - 660 22 93
Wivi-Anne Nilsson	suppleant	08 - 662 31 33
Ingalill Ekholm-Frank	suppleant	08 - 668 05 66

Sällskapets adress: c/o Hagetoft
Maltesholmsvägen 153
165 62 Hässelby
postgiro: 25 96 90 – 6

Har du något trevligt minne från San Michele eller något annat att berätta som kan intressera våra medlemmar – hör av dig.

Nästa nummer utkommer i september månad.